

denne Fordeling skulde prøves gennem tre normale Aar. Men det har nu vist sig, at der fremkommer en saa ulige Fordeling med Hensyn til Farvandslodning mellem Lodserierne, at jeg for mit Vedkommende har erkendt, at det vilde være ganske uforvarsvarligt at opretholde dette Forhold. Derfor har jeg givet min Tilslutning til det Lovforslag, Ministeren har fremsat, og jeg tror ogsaa, det er ubetinget rigtigt, at Loven ændres paa den Maade som foreslaaet. At opretholde Forholdene, saaledes som de har været de sidste tre Aar, vilde efter min Mening være ganske uforvarsvarligt.

Bjerring: Jeg skal kun til det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) sige, at den ulige Fordeling, som har vist sig disse 3—4 Maaneder, skyldes netop den Omstændighed, at Sejlforholdene gennem Store Bælt ikke er normale. Det viser sig ogsaa, at naar man kommer til Marts Maaned, er Differencen mellem Indtægterne for de forskellige Lodserier mindre, og for April Maaned vil det sikkert vise sig, at Forholdet for Nyborg-Lodsernes Vedkommende ikke er saa grelt, som det har været de foregaaende Maaneder. Men det forekommer mig, at man uden Skade kunde have ventet en Tid endnu og set, hvorledes Forholdene vilde have artet sig, naar Sejladsen gennem Store Bælt var fuldt normal. Det er det, jeg har gjort mig til Talsmand for, og det var det samme, det ærede Medlem fra Guldager — og ogsaa mit Partis Ordfører — i sin Tid gjorde sig til Talsmand for. Jeg mener, at man uden at gaa nogens Rettigheder for nær kunde se Spørgsmaalet an en ganske kort Tid. Forholdet er jo ikke det, at Frederikshavns Lodserne og Helsingør-Lodserne har haft særlig smaa Indtægter i den forløbne Tid; de har efter min Mening været oppe paa ganske pæne Indtægter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 5119) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Embede som Direktør for Matrikulsvesenet og om en yderligere Forøgelse af Antallet af de under dette ansatte Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5425).

Sagen sattes til Forhandling.

S. C. Nørgaard: Det er knapt et Par Aar siden, Forholdene ved Matrikulkontoret blev ordnet ved Lov. Den overordentlig hurtige Udvikling, der har været i Udstykningen af Landejendomme, og den stærke Bebyggelse, der er foregaaet omkring ved Stationsbyerne, samt endelig Vedtagelsen af Lovene om Nedlæggelse af bestaaende Landbrug og om Indskrænkning i Retten til Udstykning har i de sidste Aar foraarsaget et overordentlig betydeligt Arbejde for Matrikulkontoret. Befolkningen kræver — og kræver med Rette —, at de Afgørelser, der skal træffes derinde, maa ske saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Derfor er der god Mening i, at man fra Administrationens Side forlanger, at Personalet skal forøges, thi der klages meget almindeligt over den Langsomhed, der raader paa Matrikulkontoret, ja, alle Folketingsmænd og Landstingsmænd med er vel ikke saa sjældent blevet anmodet om at paaskynde Sagerne Ekspedition. Vi kan derfor vist være enige om, at der bør gøres noget for, at Sagerne kan blive besørget hurtigere end hidtil, og der er sikkert ikke noget at sige til Forslagets Hovedbestemmelse om Ansættelse af det nødvendige Personale.

Om Forholdene paa disse Kontorer bør ordnes saaledes, som Ministeren foreslaar, er jo en anden Sag. Spørgsmaalet om Ansættelse af en Direktør var et Stridsspørgsmaal mellem Ministeren og Rigsdagen allerede ved Forslagets Behandling i 1917. Det er muligt, at Rigsdagen nu har ændret sit Syn fra den Gang, men ogsaa det modsatte kan jo tænkes, thi Arbejdet vil i Henhold til de Bemærkninger, der er anførte ved Lovforslaget, blive